

SENTÈNCIA 17-97 DE 16 DE JULIOL DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que en la causa de referència el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 26 de març de 1.997 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem com autors responsables dels delictes majors de falsedat en document privat i d'estafa dels articles 150 i 248 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 53 apt. 1 i 55 del Codi Penal, a Enrique M.T. i José P.S. a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ dels quals DOS ANYS FERMS i la resta condicional i expulsió definitiva. A Carme P.P. a la pena d'UN ANY DE PRESÓ del qual CINC MESOS FERMS i la resta condicional i expulsió definitiva. Així com per tots tres el pagament de les despeses processals causades".

II. RESULTANT: Que la condemna imposada en la Sentència es fonamentà en els fets provats que consten al primer Resultant de la mateixa: "RESULTANT: Fets provats i així es declara que Enrique M.T. tenia una relació sentimental amb Beatriz T.B. des d'uns cinc anys però a partir de la meitat de l'any 1.996, importants dificultats varen aparèixer en la parella fins el trencament d'aquesta relació alguns dies abans de Nadal 1.996. Aquests problemes i el trencament de la relació provocaren a Enrique M.T. uns traumatismes importants el que va fer dir a Beatriz T.B. el dia de la vista oral que "estava psicològicament molt malament". Fou en aquestes condicions que Enrique M.T. anà a veure al seu amic José P.S. principalment per trobar feina. En el curs de llurs converses li explicà que anys enrera va acompanyar la seva amiga a Andorra per portar-hi uns trenta milions de pessetes que foren dipositats en un banc del Principat sobre un compte a número. Era ella que prenia els riscos ja que havien convingut que en cas de problema es diria a les autoritats que els diners eren de la seva propietat, extrem confirmat per la Sra. Beatriz T.B. a la vista oral. Efectuada la operació, Beatriz T.B.

havia donat a Enrique M.T. tota la informació confidencial referint-se al compte a número i més especialment el número i la signatura específica. José P.S. i Enrique M.T. imaginaren aleshores d'utilitzar aquesta informació per anar a treure els diners a Andorra, a la vegada respectivament per amistat i per venjança però també amb un ànim de lucre ja que José P.S. havia de recuperar uns nou milions de pessetes i Enrique M.T. la resta. José P.S. buscà doncs una dona podent fer-se passar per la titular del compte. Escollí a Carme P.P. que havia conegut quan treballava aquesta de cambrera en un restaurant on era client. En companyia d'Enrique M.T. explicà que tenia una quantitat de diners negres a Barcelona dipositats en un compte al nom d'una amiga seva i que volia retirar per por que aquesta amb la qual s'havia barallat se n'anés amb aquests diners. Contra la quantitat de 1.000.000.-pts Carme P.P. acceptà així de fer-se passar per aquesta amiga.

El dia 30 de desembre marxaren de València Enrique M.T., José P.S. i Carme P.P. amb el mateix cotxe. En el curs del viatge Carme P.P. va comprendre que no anaven a Barcelona sinó a Andorra el que li confirmaren els seus amics que intentaren continuar a tranquil·litzar-la. Durant el viatge Enrique M.T. li va donar el número de compte i més tard José P.S. la fotocòpia del document d'identitat de Beatriz T.B. que ell mateix havia fet plastificar. Després d'una primera visita al Banc Crèdit Andorrà a Andorra la Vella, durant la qual Enrique M.T. i Carme P.P. obtingueren un extracte de compte i demanaren un reintegrament de 28.000.000.-pts, tornaren els interessats una hora i mitja més tard com convingut amb l'empleat del banc, ensenyant Carme P.P. a aquest la fotocòpia del carnet d'identitat de Beatriz T.B. i signant amb la signatura específica del compte que s'havia entrenat a imitar abans d'anar al banc. Rebuts els 28.000.000.-pts sortiren del banc, trobant José P.S. al qual Carme P.P. donà la bossa que contenia els diners. Aquest es posà aleshores a córrer per anar fins al parking de la Plaça del Poble, acompanyat per Enrique M.T. Carme P.P., trobant-se sola i tenint por que els seus acompanyants la deixessin a Andorra, realitzant a més la gravetat del fet comès, anà a la Policia declarant que aquests li havien robat el sac.

Fou així que el Servei de Policia va detenir els dos interessats que esperaven Carme P.P. al parking, descobrint els diners en el cotxe. Tant la Sra. Beatriz T.B. com l'entitat bancària Crèdit Andorrà SA. han renunciat a res més reclamar".

III. RESULTANT: Que contra la referida Sentència interposà recurs de Suplicació el processat Enrique M.T., al·legant error en l'apreciació de la prova i infracció del dret a la presumpció d'innocència, així com José P.S., que al·legà també error en l'apreciació de la prova. Els dos recurrents han sol·licitat en els seus recursos una disminució o atenuació de la pena imposada per la Sentència.

IV. RESULTANT: Que oportunament el MINISTERI FISCAL comparegué i després d'examinar els dos recursos de Suplicació al·legà impugnant els mateixos i sol·licitant la seva desestimació amb la confirmació de la Sentència recorreguda en tots els seus extrems per ser ajustada a dret.

V. RESULTANT: Que prèvia la tramitació legal s'assenyalà dia i hora per a la celebració de la Vista dels recursos, moment en el qual informaren els Lletrats recurrents, sol·licitant-se en nom d'Enrique M.T. l'atenuació de la pena en quant a la presó ferma i en nom de José P.S. una pena o tracte similar al de l'altre processat per no considerar justa tanta diferència entre les penes de l'un i l'altra, en tant que el MINISTERI FISCAL sol·licità la confirmació íntegra de la sentència en base als arguments exposats en el seu escrit i els al·legats en el seu informe, quedant els autes dels recursos vists per Sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que en recolzament del recurs del processat Enrique M.T. s'addueixen fonamentalment raons humanitàries i circumstàncies que haurien de conduir a atenuar la pena imposada (el processat no actuà amb ànim d'estafar; es trobava traumatitzat per l'història de desamor, arribant a estar molt pertorbat i bevent molt, circumstàncies que posen de relleu els informes psiquiàtrics obrant en la causa). Encara que el recurs es fonamenta en l'error provatori de la Sentència i en violació del dret fonamental a la presumpció d'innocència, en realitat es reconeixen els fets que com a provats estableix la Sentència i el que se sol·licita és l'atenuació dels efectes punitius del fallo. La Sentència reconeix la realitat de la situació psicològica del recurrent i afirma també que la perjudicada, Beatriz T.B.,

reconequé aquella situació en la vista del Judici, havent comparegut a declarar des de la seva residència (Alacant) i renunciant a tota reclamació de resarciment o indemnització.

II. CONSIDERANT: Que el recurs del processat José P.S. és de contingut similar al de M.T., al·legant fonamentalment que es limità a contractar a Carme P.P. (per que es fes passar per Beatriz T.B.) i a posar a disposició dels tres un vehicle, sense que s'hagués presentat al Banc ni hagués realitzat cap firma per retirar el dipòsit de diners existent i sense suplantar la identitat de cap de les persones implicades, limitant-se a donar la citada "ajuda logística", al·legant que per aquestes raons no entén la diferència de tracte que la Sentència estableix entre Carme P.P. i ell en ordre a les penes, sol·licitant que la pena que se li imposi sigui la mateixa que la sentència imposa a la processada Carme P.P.

III. CONSIDERANT: Que els arguments del recurrent José P.S., pretenent la mateixa pena que a Carme P.P., no poden atènyer-se per les raons que indicà el MINISTERI FISCAL. Carme P.P. ha estat víctima de la maniobra tramada per José P.S. amb Enrique M.T., en la que ella fou utilitzada sense tenir un ple coneixement de la operació que anaven a realitzar (a Barcelona, ja que solament a l'arribar a dita Ciutat li indicaren que en realitat havien d'anar a un banc andorrà). Per això és encertada la diferència de tracte que en ordre a la pena estableix la Sentència. Malgrat això, podent acceptar-se els arguments dels recurrents fonamentats en les circumstàncies personals dels processats, exposats i reconeguts fins i tot per la perjudicada Beatriz T.B. en l'acte del Judici i en la seva declaració notarial, pel que poden ser acollits els recursos dels processats Enrique M.T. i José P.S. en el sentit de mantenir les condemnes que la Sentència estableix però reduint el temps de compliment de la presó ferma a vint mesos en lloc dels dos anys que fixa la Sentència, de conformitat amb l'article 53 del Codi Penal, confirmant-la en tots els demés pronunciaments.

IV. CONSIDERANT: Que en quant a les costes d'aquest recurs de Suplicació al ser estimats, encara que parcialment, els mateixos no procedeix la condemna al seu pagament pels recurrents.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs de Suplicació interposat pels processats Enrique M.T. i José P.S. i revocar la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 26 de març de 1.997 solament en quant imposa a ambdós processats la pena de quatre anys de presó dels quals dos anys de presó ferma, que queden substituïts per la mateixa pena amb vint mesos de presó ferma, més la pena d'expulsió definitiva del Principat, confirmant-se el restant de la Sentència en tots els seus pronunciaments.

2.- Declarar d'ofici les costes processals devengades pel recurs.

3.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.